

Chinese Monal Aviaries

Voliéry bažanta zelenoocasého

Projekt nových voliér způsobil revoluci v odchovech bažanta zelenoocasého (*Lophophorus lhuysii*). Szechuan Forest Department v Číně chová v lidské péči bažanty zelenoocasé od začátku 90. let dvacátého století. Počáteční úspěchy vystřídal postupný úpadek.

Všechny fotografie © John Corder

Právě dokončené voliéry ve Feng Tong Zhai;

Vpravo nahoře: Slepice bažanta zelenoocasého; uprostřed: mladý kohout z Feng Tong Zhai; dole: kohout

Chinese Monal Hen

Juvenile male at Feng Tong Zhai

Chinese Monal Male

Po pět let se jim nepodařilo odchovat žádná kuřata a analýza DNA prokázala, že většina ptáků je příbuzensky velice blízká. Bažanti byli chováni ve velkých voliérách, které však byly nedostatečně osázené rostlinami a byli krmeni základním krmivem pro drůbež.

O pomoc byli požádáni Alain Hennache z Francie a Zhang Jing z Pekingu, držitel plemenné knihy bažanta zelenoocasého. Po jejich návštěvě Szechuanu navštívil toto místo také francouzský chovatel Laurent Fontaine, který ve Feng Zhai strávil několik týdnů vysvětlováním současných technik chovu čínským zaměstnancům. Odchovné voliéry se ve Feng Zhai nacházejí v nadmořské výšce přesahující 2000 m.

Nové voliéry byly vytvořeny revizí plánů starých voliér a upraveny podle vzhledu, který byl zaveden zaměstnanci Sparsholt College v Hampshire ve Velké Británii, kteří mají úzký vztah s britskými zoo a WPA. Obnovené voliéry mají cik-cak sekce a jsou hustě osázené nízkou rostoucí bambusovou trávou, slepice zde mají dostatečné množství úkrytů před příliš dotěrnými kohouty v období páření. To by mělo pomoci maximalizovat pravděpodobnost využití každého vejce; bažanti zelenoocasí nesnášejí tolik vajec, jako bažanti lesklí.

Okamžitým důsledkem těchto změn byla v roce 2012 odchována dvě zdravá kuřata (kohout a slepice) a v letošní sezóně zde budou další dva páry, jejichž DNA analýza prokázala blízkou nepříbuznost.

Plány nových voliér a vylepšená krmiva způsobilá revoluci v chovech ohrožených bažantů v Číně a jsou dnes uplatňovány u bažantů Walichových (*Catreus wallichii*) a satyra černohlavého (*Tragopan melanocephalus*) v Indii.

Kohout bažanta zelenoocasého v nové voliérě ve Feng Tong Zhai

Bažant zelenoocasý je největší ze tří druhů rodu *Lophophorus* a je endemitem oblasti střední Číny, kde žije vysoko v pohořích Szechuanu. Je to vzácný a málo poznáný druh obývající alpínské a subalpínské louky a zakrslé rododendronové křoviny v nadmořských výškách 3300 až 4500 m.

Bažant zelenoocasý je nápadný pták, kohout má zářivě modré a měděno-zlaté kovové zbarvení, zlatou kápi, svěšený chochol a mohutný zobák. Slepice má ocas pruhovaný černými a rezavohnědými úzkými proužky a kostrč má bělejší než slepice ostatních druhů rodu.

Předpokládá se, že by divoká populace mohla čítat až 10000 ptáků, ale jejich biotop čelí zvyšujícímu se tlaku nadměrného spásání divokými jaky a sběrem jejich oblíbené potravy (např. cibulky řebčíků – fritillaria sp.) sběrateli, kteří se dostávají po nových horských cestách k dříve nepřístupným horským loukám.

Tým tvůrců voliér bažanta zelenoocasého

Členové týmu, kteří pomohli vytvořit záchranný odchovný projekt

Z leva: Zhang Jing ze Zoo Peking, Andy Beer z Sparsholt College, John Corder (WPA), Satpal Dhiman z Himachal Pradesh - Indie, Minla Lachungpa veterinářka ze Sikkim State, Shi Yujie překladatelka a pandí veterinářka z Chengdu Zoo - Szechuan.

Z originálu v The International Newsletter of the World Pheasant Association (issue 91) přeložil a upravil pro potřeby WPA CZ-SK Ing. Jiří Mrnka.